İkinci sene. No. : 17 Perşembe 2 Şubat 1933

AFACAN

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi„

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk **Sayısı 3 kuruş**

Abone şartları :
Bir sene için : 125 kuruş
Altı aylığı : 75 »
Dört aylığı : 50 »

Mikifare — Nereye gidiyoruz?
Afacan — Hay cahil hay, görmiyor musun? Yukardan aşağıya. Yani: Şimal Kutbundan Cenup Kutbuna gidiyoruz..

Bayram da geçti

yvah çocuklar.. Bayram da ti.. Onu da kaybettik.. İki daha bekliyelim de ondan ra gene bir bayrama kavum.

Oooh.. ne de güzel bir bay- geçirdik ya.. Tosun, ben, nğlan müthiş surette eğlen- Sabah kalkar kalkmaz, Keloğlana koştum, sonra la beraber Tosuna koştuk. nçıkuyruğu da yanımıza k. Kamçıkuyruk bizim kömizdir. Fakat ne yamanya.. Aç kalır, gene kuyruu dikine tutar. Okadar bagittir doğrusu ... Evet tam ahpap çavuş. Şimdi ne cağımızı kararlaştırmaya adık.

Tosun:

— İllâ Şehzadebaşına gidelim, tüfek atalım, diyordu.

Keloğlan;

— Olmaz, olmaz, Büyük Keloğlan ağabey gibi polis hafiyeliği yapalım diye direniyordu.

Tosun, kısa boyile, kalın kafasile:

— Çocuklar, diyordu, haydi boks toplarına kafa ile vurmaya gidelim...

Ben:

— Afacanlara ancak Afacan Bey hükmedebilir. Diyordum. Bugün ben sizin kumandanınızım. Siz kenim neferlerimsiniz. Haydi sıraye girin bakayım.

— Hazırol...

Tosun şiş karnile hemen en öne geçti. Arkasına Keloğlan.. Kamçıkuyruk ta en artta..

— İleriii marş!.

Benim alay ilerliyordu. Bir de ne göreyim. Tosun şiş karnının pantalon kemeri altından bir düdük çıkarmasın mı?.

— Düttürü düddü.. düüüüt.. dü.. düt dürü düt. düt. düt..

Ayaklar atılıyor:

— Rap, rap, rap..

Ve sokakların kaldırımları inliyor.. Ben sağda bir alay kumandanı heybetile ilerliyordum.

Birden hatırıma geldi, ben alay kumandanı olayım da benim atım olmasın! Hemen bir uzun deynek buldum. Onun üstüne atladım.. Oooh.. Atım da vardı!. Biz üç kişi iken az sonra bir yığın Afacan kafilesi arkamıza takıldı. Kamçıkuyruk sıradan çıkarak deyneğimin arkasından bir emirber gibi yürümeğe başladı..

Biz bu vaziyette İstanbulun bir ucundan daldık, bir ucundan çıktık. Güneş te ne güzel açmıştı. Okadar, okadar eğlendik ki tadı hâlâ damağımda.

Fakat çocuklar bir bayram daha geliyor. Hem öyle neşeli ve okadar yakın bir bayram ki..

— Kurban bayramı.. Diyeceksiniz, değil mi?

— Hayıır. Bu, ne kurban bayramı, ne başka birşey..

Bilin bakayım.. Bilemezsiniz. Kulağınızı uzatın bana, size söyliyeyim.

— Gazi İzmirden İstandula geliyor.. Bu, o bayramdır çocuklar.

Biz Büyük Gaziyi de böyle karşılayacağız. Ben alay kumandanı olacağım, Tosun, Keloğlan, Kamçıkuyruk neferlerim ve benim altım da deynek atım, Tosunun ağzında çalgısı, Büyük Gaziyi, Yuca Başbuğumuzu böyle karşılayacağız.

Şimdi dileğim hep bu:

— Tanrı bu bayramı tamamına erdirsin..

AFACAN

Resimli hikâye: Cabi Efendi bisikletle geziyor

Tosun'un Karnesi

Bizim Tosun doğrusu
Tosun gibi çocuktur..
Fırıl fırıl gözleri
Sanki boncuk boncuktur!

Babasını sormayın..
Yağlı koyun tüccarı..
Tosuna sarfediyor,
Eldeki yoğu, varı!

Fakat bizim arkadaş
Tembel,mi tembeldir ha...
Karnesinde notları
Ya pek zayıf, ya fena!..

Ne zaman notlarını
Gösterse babasına,
Bir el de babasının
Dokunur yarasına!

Zira Tosun yuvarlak
Topaç gibi çocukken
"Pek zayıf„ şikâyeti
Gelirdi muallimden!..

Babası zayif diye
Tosunu yediriyor..
Kebap, ciğer, külbastı
Ne bulursa veriyor!.

İki ayın içinde
Tosun pehlivan oldu..
Göbeği, ensesi şiş
Etten kahraman oldu!..

Fakat bu hafta gene
Not geldi muallimden...
"Pek zayıf„ ı görünce
Tüccar köpürdü birden!..

Tosunu kulağından
Tuttuğu gibi çekti..
Onu muallimine
Artık götürecekti!

Az sonra müdür beye,
Şikâyet ediyordu.
— "Efendim Tosunuma
"Hele bakın diyordu!..

"Tosun gibidir oğlum,
"İşte on yaşa bastı..
"Her gün yediriyorum
"Ona kebap, külbastı!..„

Fakat siz niçin ona
Hep zayıf diyorsunuz...
Tosun gibi oğlumla
Alay ediyorsunuz...„

İlk önce muallimler
Bir hayrete düştüler,
Sonra bu saf babaya
Hep fısfıs gülüştüler.

AFACAN

Nerede imiş?

Muallim coğrafyadan Avustralyayı anlatıyordu. Adnan çok dalgacıdır, gözleri baktığı halde aklı şeytanlık düşünmektedir. Muallim meşhur şehirleri saydıktan sonra Adnanı meşgul görünce ansızın sordu:

— Adnan, Sidney şehri nerede imiş?..

Adnan cevap verdi:

— Kürreiarz üstünde efendim...

Bahane

— İsviçreye seyahat etmek ister misin?.

— Hayır.

— Neye!

— Peynir kokusuna dayanamam.. Midem bulanır..

— !!!!

Muallim — Hasta mısın, rengin kireç gibi?.
Talebe — Hayır muallim Bey, bugün yüzümü yıkadım da.

DÜNYA MASALLARI

Hizmetkâr

Vaktile bir köylünün üç oğlu vardı: Büyük oğlu kendine iş aramağa çıkmış ve şehire giderek bir tüccarın yanına girmişti. Fakat tüccar, basis ve sert tabiatlı bir adamdı! Çocuğa daima "horoz öterken kalkacak ve işe sarılacaksın! Diyordu.

Çocuğa iş zor geldi. Ve bir hafta sonra evine döndü. Ortanca oğlu da tüccarın yanında bir haita kaldıktan sonra hesabını aldı. Bundan sonra küçük oğlu:

—"Baba! Dedi, beni bırak, ben onun yanına hizmetkâr gireyim„

— Haydi oradan ahmak! Senden akıllıları onun yanında duramadılar bu iş sana mı kalmış?

— "Hayır, ben gideceğim„ dedi ve tüccarın yanına gitti.

— "Merhaba çelebi!„

— "Merhaba evlât, söyle ne istiyorsun?„.

— "Kendim iş arıyorum: Beni yanına alır mısın?„

— "Alırım ama, horoz ötünce kalkmalı ve işe sarılmalısın„

— "Merak etme, ben iş bilirim„

— "Peki ne alacaksın?„

— "Senden ne alacağım ki? Bir sene çalıştın mı: Sana bir fiske, karına bir çimdik! İşte o kadar. Başka bir şey istemem„.

— "Peki evlât„

Tüccar, bedava adam bulduğuna çok sevindi. Fakat hizmetkâr geceleyin horozu yakaladı ve başını kanadının altına sokarak uykuya yattı.

Artık gece yarısı geçmişti ve sabah oluyordu. Hizmetkârı uyandırmak lâzımdı. Fakat horoz ötmüyordu. Güneş yükseldi ve hizmetkâr kalkarak:

— "Haydi usta! Dedi: Kahva'tı edelim. İş zamanı geldi.

O gün sabahtan akşama kadar çalıştı. Geceleyin tekrar horozu yakaladı ve başını kanadının altına sokarak uykuya yattı. Üçüncü gece gene böyle yaptı. Tüccar hayret içinde kalmıştı; horozun ötmemesine bir türlü mana veremiyordu. Kendi kendine: «Köye gideyim ve başka bir horoz alayım„ dedi.

Tüccar yola çıktı ve hizmetkârı da yanına aldı. Yolda giderken karşılarında dört köylü belirdi. Bunlar bir öküzü âdeta sürükliyerek götürüyorlardı.

Fakat öküz çok büyük ve çok azgındı.

Hizmetkâr onlara:

—"Uğurlar olsun dedi. Böyle nereye?„

— "Öküzü mezbahaya götürüyoruz„.

— "Ammada ha! Dört kişi bir öküzü götüremiyorsunuz?

Öküze yaklaştı ve alnına fiske ile vurdu. Öküz derhal öldü; derisine bir çimdik attı ve bütün derisini bir kerede çıkardı!

Tüccar, hizmetkârın fiske ve çimdiğini görerek hayret içinde kaldı ve aklı başından gitti. Horozu büsbütün unuttu; eve döndü. Karısile başbaşa vererek: Bu belâyı yakalarından nasıl atacaklarını düşünmeğe başladılar. Karısı ona:

— "İneğin biri eve gelmedi diyerek geceleyin hizmetkârı ormana yollıyalım. Yırtıcı hayvanlar onu yesin!„ dedi.

— "Peki!„

Akşam oldu. Yemek yediler ve tüccarın karısı avluya çıkarak hizmetkâra:

—"Niçin inekleri ahıra sokmadın. Baksana boynuzsuz inek yok!„ dedi.

— "Ben zannediyorum ki hepsi geldi„.

— "Hepsi mi! Haydi çabuk ormana git ve her tarafı ara„

Hizmetkâr eline bir meşe odunu alarak ormana gitti ve ormanı baştan başa aradı, fakat ineği bulamadı. Bir ağaca dayanarak etrafına bakınmağa başladı: Biraz ötede bir ayı,

ŞEN FIK

Sınıfta kaçıncıymış

Küçük Fikrinin babası uzun bir seyahate çıktığı için çocuk mektep vazifelerini kendi kendisine yapmağa mecburdu. Fakat çok tembel olduğundan hiç birşey öğrenememişti. Babası olmadıkça birşey vapamıyordu. Bu suretle bir ay içinde sınıfta sonuncu olmuştu. Dün babasına yazılan bir mektubun nihayetine Fikri şunları yazdı:

"Sevgili babacığım sonuncu olarak!! Ben de ellerinizden öperim„

Doktor ve Afacan

Afacan doktora gitti. Doktor muayeneden sonra bir reçete yazdı.

— Size nekadar para vereceğim efendim.

— Beş liradır vizitem!!!

Afacan bunu işitir işitmez, idman yapıyormuş gibi ellerini havaya kaldırarak dehşet ve hayretle zıplamıya, delicesine hareketler yapmıya başladı. Doktor Afacanı bir müddet gözden geçirdikten sonra reçeteyi çocuğun elinden kaptı. Bu sırada aklı başına gelen Afacan:

— Reçetemi geriye vermiyecek misiniz?.. Diye sordu. Doktor:

— Vereceğim çocuğum, fakat bir de uyuşturucu ilâç ilâve ediyorum. Dedi.

Yanlışlık olmuş!

Birbirlerine çok beziyen iki ikiz kardeşi anneleri yıkadıktan sonra yatağa yatırdı ve allah rahatlık versin dedi. Çocuklardan birisi gülmekten katılacaktı. Annesi sordu:

— Neye gülüyorsun?

— Neye gülmiyeceğim, bana benzettiğin için Ekremi iki defa yıkadın da ona gülüyorum.

— ...!??

KOCA A

İstiklâl harbine ait yegâne çocuk romanı

Yazan: SEZAİ ATİLLA B.

Sakarya yollarında casusluk...

Dumlupınar cephesinde kanlı harplar...

Nakış

— Tahsin, bu çörekler ne kadar süslü ... üstündeki nakışları kim yaptı?

— Ben!

— Ne güzel? nasıl yaptın?

Tahsin ağzını açarak intizamsız dişlerini gösterdikten sonra:

— Daha hamurken hepsini teker teker bunlarla nakışladım.

Ne imiş?..

Küçük Adnan dünyaya yeni gelen kardeşini görünce:

— Baba, dedi, bunun saçları yok!.

— Yakında çıkar oğlum.

— Dişleri yok?.

— Onlar da çıkacaklar, sabretmek lâzım!

— Suratı buruşuk..

— Düzelecek!.

— Beni aldatıyorsun baba, ben anlamıyor muyum sanki, bu çocuk değil, cüce bir ihtiyar.

— ?!!

İki tüccar arasında

— Bir veznedar mı arıyorsun?

— Hayır iki tane..

— ...?!

— Evvelâ eski veznedarı, sonra yeni geleceği.

Büyük anne — Neye iki saatt
bakıp duruyorsun..
Çoçuk — Biz artık resimle ders

...RALAR

Niçin sopalıyormuş!

— Kızım senin yaptığın bir şeye benzemez. Temizlenmesi için halıları daha hızlı sopalamalısın!..

— Hızlı vursam toz kalkıyor efendim.

— ? ! !

Nedenmiş !..

Muallim — Ekrem, çocuğunu kaybetmiş olan bir baba çocuğu bulununca yüzüstü kapanarak ağlıyor. Babanın bu ağlamasına sebep olan şey nedir?

Talebe — Yüzüstü kapanırken burnu yere hızlı çarbmıştır da ondan ! . . .

Muallim — ! ! ? !

...HMET

Yunanlıların surları içinde . . .

Tayyareden bir tarassut . . .

Diyebiliriz ki bu roman çocuklar arasında bir hadise yaratacaktır.

Yakında Çocuk Sesinde çıkacaktır.

Ne güzel surat bu!

Eczacı — Efendim, reçetesiz zehir veremem ..

Müşteri — Kendimi zehirliyeceğim mi sandınız ? !

Eczacı — Bunu bilmem ! . . Fakat sizin suratınız bende olsa ben bir tecrübe yapardım!

— ! ! !

Açıkgöz!

Minicik Kaya dolabın camını kırdığı için annesi kendisine mükemmel bir sopa çekti ve baban gelsin, seni ona da söyliyeyim dedi.

Kayanın babası eve gelir gelmez çocuk daha kapıda onu karşılayarak :

— Dolabın camını kırdım, dayağı da yedim babacığım, sana iş kalmadı, dedi!

Akla gelmiyen fıkra

Matbaanın sermürettibi Ömer Efendi Faruk Beye seslenivordu :

— Faruk Bey, yer açık kaldı... Lütfen bir fıkra daha lâzım..

Faruk Bey, düşündü, taşındı.

— Akla gelmiyor ki dedi ve sonra eline kalemi alarak yazdı:

— Buyurun Ömer Efendi, diye uzattı. Acaba o fıkra hangisidir, diye düşünmeyiniz. İşte şu okuduğunuz birkaç satır ..

...nberi kitabın yalnız resimlerine

...yapıyoruz da anneciğim ondan...

Vazifeşinas Afacan

Ramazan gecelerinden birinde idi. Afacanın annesi sahura kalkıp kalkamıyacağını düşünüyordu. Afacan atıldı:

— Anne ben gece yarısı uyanıyorum . seni de uyandırayım.

— Peki oğlum..

Yattılar. Gece yarısı Afacan annesinin kapısına tıktık vurdu ve seslendi :

— Anne kalk !

— Sahur vaktı geldi mi ?

— Gelmedi amma tam iki saat kaldı anneciğim . Ne olur ne olmaz sana haber veriyorum .

Merhamet!

— Büyük annen seni döverken neden ağlamıyorsun !

— Kuvveti hiç yok, acıtmıyor da ondan .

— Büyük annenin kuvvetsiz olduğuna üzülerek ağlasana aptal ! . .

— ! ? ! !

ininde yatıyordu. Hizmetkâr onu inek zannetti ve "A melun hayvan, nerede kaldın? Bütün gecedir seni arıyorum„ diye bağırdı. Ayıyı kulağından yakaladı ve eve getirdi ve bağırdı.

— "Kapıları açın: hayvanı getirdim„ ayıyı ahıra bıraktı ve ineklerle beraber kapadı.

— Devamı var —

— Ben eski sporculardanım . .

— Sahi mi ?

— Evet, şimdiye kadar sınıfta benden başka topçu çıkmamıştır.

DÜNYA MASALLARI

Yıldızlar

Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Bir varmış, bir yokmuş. Fakir bir kızcağız varmış. Bu kızın hem anası hem de babası ölmüşler ve kız kimsesiz kalmış. Yatacak bir yeri, üstüne örtecek bir yorganı yokmuş. Günler geçtikçe üstündeki elbiselerden ve elindeki bir ekmek parçasından başka artık hiç bir şeyi kalmamış. Bütün dünya tarafından böylece terk edilmiş olduğunu hisseden kızcağız, insanlar arasında durmaktansa bir ormana gitmeği düşünmüş ve yola çıkmış. Biraz yürüdükten sonra karşısına fakir bir adamcağız dikilerek:

— Kızım! Ölecek derecede karnım aç, bana bir parça yiyecek verir misin? Demiş. Fakir kızcağız derhal elindeki ekmeği fakir adama uzatarak titrek bir sesle :

— Allah sana merhamet etsin babacığım diye cevap vermiş ve biraz daha yürüdükten sonra bu sefer önüne küçük bir çocuk çıkarak ağlamağa başlamış.

— Başım okadar çok üşüyor ki gözlerimi açamıyorum. Bana başıma örtmek için birşey vermek merhametinde bulunmaz mısın? Diyerek yalvarınca fakir kızcağız hemen beresini çıkartarak takdim etmiş ve yürümüş. Az gitmiş , çok gitmiş. Derken karşısına bir çocuk daha çıkmış, üstünde yeleği olmıyan bu çocuk soğuktan titrerken ayni zamanda :

— Aziz ablacığım! Demiş donuyorum bana merhamet et!

Fakir kızcağızın yüreği sızlamış. Kendi yeleğini çıkartınca hemen çocuğa geydiriver-miş. Nihayet yürüye yürüye ormana ulaşmış, fakat tam ormana gireceği sırada karanlık olmuş, gece başlamış. Üçüncü bir çocuk daha meydana çıkarak:

— Sevgili ablacığım, çırılçıplak olduğumu görüyorsun. Bana bir gömlek vererek ölümden kurtulmaklığımı istemez misin? Diye sızlanmış. Fakir kızcağız bu çocuğu da dinledikten sonra etrafına bakınmış ve kendi kendine:

— Adam sende ! Her taraf karanlık oldu. Çıplak kalsam da kim görecek diye söylenmiş ve gömleğini çıkartarak bu çocuğa geydirmiş ve çocuk gömleği giyer giymez gözden kaybolmuş.

Kız böylece karnı tamamile aç, kendisi anadan doğma çırılçıplak kalınca birdenbire gökteki yıldızlar beşibiryerde altın olaran yağmur gibi kızın etrafına yağmağa başlamışlar.

Ansızın dünyada bir mislini daha görmediği ipek elbiseler de geyinmiş olduğunu gören fakir kızcağız yerdeki beşibiryerde altınları da toplıyarak memleketine dönmüş ve ömrü oldukça zengin ve mesut bir hayat yaşamış ve yaptığı eyiliklerin mükâfatını görmüş, yemiş, içmiş, muradına ermiş.

Niçin sormuş ?

Ahmet heyecanla babasına sordu :

— Baba, 8 kilo elma on dört kuruştan, 5 kilo armut 20 kuruştan kaç kuruş eder ?

Babası biraz düşündü ve cevap verdi :

— 212 kuruş oğlum?.. Niçin sordun ?.

— Yarınki hesap vazifemdi de babacığım.

kar Topu

Her taraf ne de güzel,
Her yer bembeyaz bakın..
Gök papatyaları mı
Toprağa etmiş akın ?..
Bir pamuk tarlası da
Çıkmış olmasın sakın ?
Tohumlar uyumakta
Altında toprakların..
Gelin spor yapalım
Üstünde kızakların!

Bize gün doğdu hey.. hey..
Herkes de seviniyor ..
Dağlardan, tepelerden
Kafileler iniyor..
Bu sporla kalplerin
Kederleri diniyor..
Alın kızakları da
Çıkalım tepelere..
Bir kuş gibi inelim
Yüksekten alçak yere!.

İsterseniz bir kardan
Adam yaplım haydi..
Kalmasın içimizin
Zerre kadar bir derdi!..
İşte tabiat bize
Bakın müsade verdi!.
Kardan adamı gelin
Kar topuna tutalım,
Neş'e bir hazinedir,
Kederi avutalım!.

Veyahut kardan dünya
Yapalım şu meydanda..
Yuvarlıyalım onu
Vererek bir kumanda:
Sevinç kahkahları
Çınlatalım her yanda!
Korkmayız, eldivenler
Yündendir elimizde..
Avrupalılar gibi
Spor yapalım biz de!

Ayak kızaklarile
Atıldık kar üstüne..
Olsada, korkmayız biz
Rüzgâr rüzgâr üstüne!
Haydin, boy ölçüşelim
Yatıp karlar üstüne!,
Bağıralım: Yaşasın
Kış sporları diye:..
Bu sadamız kazınsın
Şu engin gökkubbeye!

SPORCU AFACAN

Üç zor sual

1 — Koyunlar niçin me.. me diye bağırırlar ?

— Annelerini hatırlayınca süt emmek hatırlarına gelir de ondan —

2 — Meşhur (Erafirimi) i tanır mısınız ?..

— Tabii. O Mikifareden başka kimdir ? —

3 — (Göksu) yu gördünüz mü ?

— İstanbulun bir semti diyenler yanıldılar. Göksuyu yağmurdan başka nedir ? —

Ata sözleri

Muallim , ata sözlerinden bahsediyordu. İşte bir misal dedi :

— Ateş düştüğü yeri yakar .

Afacan atıldı :

— Fırtına olursa ateş sokağa da atlar muallim Bey.

Afacanın tefrikası : 6

Yazan : SEZAİ ŞEREF

Afacanla bir Acem Balası ve bir Vahudinin gülünçlü maceraları

Bala Tayyare ve tayyareciliğin mucidi olduğunu iddia ediyor.

— E, tepeye çiktiğin zaman neler oldu anlat yörelum.

— Ben anladanda sen görmezsen eşidersen !

— Pekyi eşidelum!!!

— Abidenin sağ eli Tebrizin üstüne uzanmıştır. Bu elin Tebriz şehrine saldığı kölge ol geder geniştir ki şehir güneş görmez.

— Yuneş yörmeyincaz hastaliktan yeberirler be !

— Güneş lâzım olanda abide elini şahrin üzerinden çeher başka taraflara aparır.

— Öhhö! Öhhhöööh! Öhö!

— Öskürme sersem yahudi öskürme! Senin ahlın böyle böyüh şeylere ermez.

— Hakkin var benim aklim boyla yangin kulesi yibi abidelere ermez !

— Paah pes yangun gullesi ne demehtir, abidenin elindeki serçe barmagın böyühlügi sizi yangun gullesi geder olar.

— Bala çok attin artık kafami şişirdin.

— Senin gellen futbol topımıdır ki şişsin ?

— Yok otomobil lâstiyidir.. Kafa bu be, bu kâdar yalana dayanır mı ?!

Acam Balası kızmış yahudinin kendisine inanmadığını görünce çileden çıkmıştı. Afacan aralarını bulmak için abideden gözlerini ayırdı, tam söze karışacağı sırada müthiş bir ogultu herkesin başını havaya doğru kaldırdı :

— Vagg vagg vaaaaaggggg vaaaaaagggggggg !

— Vaaagg vaagg vag vag vaaaaaggggg.

Bizim üç ahpap çavuşun da başı mayı göklere doğru kalktı. Bir av tayyaresi uçuyor, taklak atıyor, tepe aşağı bir şahin gibi süzülüyor, tekrar müthiş bir oğultu :

— Vag vag vaaaaaaaggggg vaaaaaaagggggggg !

Bu sefer bir kartal heybetile yeniden mavi boşluklaaa doğru şahlanıyordu !

Birdenbire tayyarenin havada tersine dönerek uçmağa devam ettiğini gördüler. Evet yalan değil tayyare tekerlekleri yukarıda tayyareci başaşağı uçuyordu.

Yahudi artık tayyarenin düşeceğini tamamile aklına koymuş :

— Allah için be yozlerimi baglayın yoksan bayilacayim, diye bağırmıştı.

Yahudinin sesi bitmeden yine kuvvetli bir motör sesi ortalığı sarmış tayyare yine düzelmişti.

Bala derhal :

— Bu teyyareçi öz ahlına göre merifetler göstermehtedi. Bunun yaptıhları Eyran teyyareçilerinin yanında cocuh oyuncahı galır,

— Eeee biktik senin İranı masallarından.

— Beyir bıhmayın hekkiketi örgenin. Eyran tayyarecileri havada tahlah atanda olgeder hızli dönerler ki teyyareyi yerden kimesne göremezdi.

— Tayyare görünmiyince taklak attığı nasıl anlaşılır ?

— Ertesi gün Eyran teyyarelerini havada tahlah atmış olduğunu gazeteler yazdıhında ehali olvahıt anlar ki tahlah atılmıştı.

Afacan, Acemin yalan attığını biliyor fakat keyf için dinliyordu. Aklına bir şey gelmiş gibi anî bir hareketle birdenbire :

— Çocuklar dedi yarın Yeşilköye gidelim mi ??

— Ne için yidelum ???

— Tayyareye binmek için.

— Allah esiryesin be musyo Afacan, ben karada yezmektan korkiyorum havada nasin çikayim beeee ?

— Sen uçmazsın bizi seyredersin.

— Bu çok yuzel.

Lakırdı dinlemekten bıkmış olan Bala birdenbire atıldı :

— Özüm uçaram.

— Nasıl uçarsın ?

— Özüm de teyyareçiyem.

— ... ???

— ... ????

— Beley teyyareçiyem. Dünyanın messafe rekkordını gırmışam .

— Nekadar uçtunda kırdın bu rekoru ?!

—Tahrandan Tebrize gedder uçarak gırmışam.

— Devamı var —

Yazan: Apttullah Ziya

Hülâsa : Keloğlan, kendisine bir İngiliz süsü vererek seyahları dolandıran bir kumpanyayı bulmak için çalışıyor .

Beni buraya getiren Ermeni genci korkusundan zınkır, zınkır, titriyerek yanıma yaklaşmıştı.

Sultanın kocası kocama ayağını yere vurdu.

— Bire kim soktu bu kâvuru buraya !... diye haykırdı. Hey yarabbi ne İyaman sesti. Bir bağırdımı odanın içi zıngır, zıngır titriyordu.

Hizmetçilerden birisi ileriledi.

— Affedersiniz efendimiz ! Dedi. Kendi kendisine girmiş !

— Ne Bire ... Bire ... kendi kendisine girmiş ha ! Tutun şu gâvuru geberttireyim ! . diye haykırıp belinden palasını havaya kaldırmasın mı ? ! Elim ayağım kesildi.

Sağlam öteki dünyayı boylamıştım. Bir de baktım ki elime bir şey tutuşturuyorlar. Bir tabanca...

Ermeni genci :

— Aman mistir durma ! . . . Yoksa o bizi öldürecek dedi.

Zor ile parmaklarımın arasına tutturulan bu tabancayı ben mi ateşledim, yoksa başka bir yerden bir tabanca mı patladı, ne oldu hâlâ kestiremem.

O kocaman Paşa dana gibi bağırarak yere yuvarlandı. Paşanın vurulması ile ortalıkta :

— Paşayı vurdu.. Paşayı vurdu.. Diye bir gürültüdür ... kopfu. Artık her şey bitmişti.

Ermeni gencinin gözlerinden nerede ise yaş damlıyacaktı.

Leylâ korkusundan bayılmıştı.

Ermeni genci :

— Eyvah Mistir ! Mahvoldunuz ! Demesin mi ? !

— O da neden sanki ? ! dedim.

— Bir paşayı öldürdünüz bunun cezası burada idamdır. Dedi.

Halbuki biraz evvel elime tabancayı tutuşturup adamcağızı öldürmemi söyliyen kendisi idi.

— Ee şimdi ne olacak ? ! dedim.

— Ne yazık ki sizi de asacaklar demesin mi ? !

Elimdeki tabancayı havada salladım.

— Beni buraya getiren sensin !.. Buradan kurtarmak ta sana düşer, yoksa seni de gebertirim ! Diye haykırdım. Bu sözüm lâzım gelen tesirini yaptı.

Ermeni genci elini kafasına vurdu.

Bu ölüm cezasından birşartla kurtulabilirsiniz ! Dedi.

— O nedir ? ! Dedim.

— Bir baş satın alınız ? !

— Bir baş mı satın alayım?. o da ne demek ? !

— Yani parasını veriniz, sizin yerinize başkasını öldürsünler.

— Bu nasıl olur canım ? !

— Bu memleketin kanunları böyledir. Zenginler kendi yerlerine idam olunacak adam vermek şartile istedikleri kadar adam öldürebilirler.

— Peki kaça bir baş ? ! Dedim.

— Beş bin dolar !

— Ne ! ? Fakat siz çıldırmışsınız ?

— Asıl çıldıran sizsiniz bundan aşağı bir para ile bir hayat satın alınır mı ? !

Müthiş bir tuzağa düştüğümü anlamıştım.

İçinde dolar dolu olan cüzdanımı çıkarıp bir fırlattım.

— Alın hepsi sizin olsun yeter ki bana kapıyı açınız ! Dedim.

Hakikaten vaziyetim hem çok gülönç, hem de çok fecidi. Beni bu hareme sokan kurnaz dolandırıcıların tamamile soymadan dışarı bırakmıyacaklarını anlamıştım.

— Devamı var —

KZANANLAR

14 Numaralı bilmecemizin halli . GAZİAYINTAP tır .

Doğru cevap verenler arasından hediye alacakların isimlerini aşağıya yazıyoruz :

Birinci : Adapazar orta mektep sınıf 1-B No. 1 Muammer Efendi . (Yarım düzüne çorap kazanmıştır .)

İkinci : İstanbul erkek lissei sınıf 1-2 No. 352 Yekta Efendi . (Bir dolma kalem kazanmıştır .)

Üçüncü : İstanbul 3 üncü mektep sınıf 2 No. 532 Halit Efendi . (Bir kutu oyuncak kazanmıştır .

Birer çift çorap kazananlar

(Taşraya Roman)

İstanbul 42 inci mektep 1-3 Süheylâ, Beşiktaş Sinan Paşa muhtarı Y. Ziya Bey mahtumu Necdet, İstanbul 10 uncu ilk mektep sınıf 4 No 334 Arif, Ankara San'atlar mektebi sınıf 1 No 61 Hüseyin, Gelenbevi orta mektebi sınıf 1-B No. 617 Muhlis, İzmit orta mektep sınıf 1-A Nihat, Kadıköy kız orta mektebi sınıf 2-A No. 347 Bedia Hanım ve Beyler.

Cep defteri kazananlar

Azapkapı Hasan Bey hanı No. 9 Viktor, Ankara Gazi ilk erkek mektebi sınıf 4 No. 375 Ekrem, İzmir Hilâl Un fabrikası sahibi Beytullah Bey mahtumu Rüstem, Galatasaray lisesi 6-4 No. 1491 Leon, Eyüp 36 ıncı ilk mektep sınıf 4 No. 142 Nejat, Üsküdar 19 uncu ilk mektep sınıf 2-A Kâmiran, Çanakkale orta mektep No. 440 Sabahattin, Ankara Hacı Bayram ilk mektebi sınıf 3 Mücahit, İstanbul 15 inci ilk mektep sınıf 5 Güzin, Ortaköy dereboyu No. 168 Cemal, Konya erkek lisesi sınıf 1-B No. 263 Tahsin, İstanbul Hayriye lisesi sınıf 1 No. 20 Rezan, Bursa Hisar cami kale mahallesi No. 8 Sait Bey ve Hanımlar .

Birer şiir kitabı kazananlar

Ankara Kurtuluş mektebi sınıf 3 No. 58 Akšit, Üsküdar muhtelit orta mektebi sınıf 1-A No 146 Celâlettin, Beyoğlu 15 inci ilk mektep sınıf 4 şube 2 No. 678 Orhan, İstanbul 24 üncü mektep sınıf 5 No. 381 Fuat, İzmir 2 inci Süleymaniye mahallesi Mısırlı caddesi No. 15 Hasan, Kırklareli orta mektep sınıf 5-2 No. 96 Erdoğan, Pendik 1 inci ilk mektep No. 218 Suzan, Manisa Sakarya mektebi sınıf 3 No. 161 Hatice, Alman Ticaret lisesi sınıf 6 Albert, İzmir Karataş tramvay caddesi No. 161 Davit Bey ve Hanımlar .

Birer paket incir kazananlar

Kadıköy Sen Josef lisesi sınıf 6 Adil, İstanbul Darüşşafaka lisesi sınıf 6 No. 295 Selâhattin, İstanbul 27 inci mektep No. 604 Hayriye, Zonguldak orta mektep sınıf 1-1 No. 160 Necip, Kabataş erkek lisesi 2-B No. 638 Recai Bey ve Hanımlar .

Kart kazananlar

Kastamoni Murat Bey mektebi sınıf 5 No. 34 Hasan, Kadırga 3 üncü mektep sınıf 4 No. 471 Suzan, Bakırköy ilk mektep No. 9 Faruk, Galatasaray lisesi sınıf 4-3 No. 1586 Sabit, Sen Josef mektebi sınıf 6 Mustafa, Mersin Cumhuriyet mektebi sınıf 4 No. 73 Kadri, Gazi Osman Paşa mektebi 1-6 No. 72 Asım, Kasımpaşa Yahya kâhya mektep sokak No. 25 Fethi, İzmir bornova Türkmen sokak No. 3 Hüseyin, Galatasaray lisesi sınıf 6 No. 1015 Fikret, Nişantaş İngiliz High School erkek mektebi Adnan, Samsun Fazılkadı mektebi sınıf 5 No. 34 Feridun Bey ve Hanımlar . SON

DİKKAT

Hediye kazanan İstanbul karilerimiz her perşenbe günü saat 13 ten 17 ye kadar idarehanemizden hediyelerini alabilirler.

Taşra karilerimizin hediyeleri posta ile namlarına gönderilecektir.

BİLMECE 17

On iki harfli İstanbulun meşhur bir semtiyim .

İlk üç harfimde bir millet ismini taşırım . Dördüncü ve beşinci harflerim sizi “ hop.. ” diye yerinizden havaya kaldırmaya yarar . Birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı harflerim ya oturduğunuz bir diyarı, veya sizin kıt'anızın garbındaki bir memleketi bildirir . Yedinci, sekizinci ve dokuzuncu harflerim duygu ifade eder . Sekizinci ve dokuzuncu harflerim duman lekesini bildirir . Onuncu, on birinci ve on ikinci harflerim bal yapar . Bunların başına dokuzuncu harfimi ilâve ederseniz bal rengini bildirir .

Acaba Ben hangi semtim

Cevabınızı (İstanbul posta kutusu 617 AFACAN GAZETESİ 17 inci bilmece) memurluğuna gönderiniz . Mühlet üç haftadır .

50 kişiye zengin ve muhtelif hediyeler verilecektir.

AFACAN BİLMECE KUPONU No. 17

İstanbul Halk Matbaası